

L-ați putea acuza pe Iuliu Maniu de prozelitism?

Carta Universității din Oradea consemnează pe prima pagină că acest așezământ academic s-a dezvoltat în perioada în care regimul la putere a dat profesorilor dreptul de a-și exprima liber credința în Dumnezeu. În regimul ateist-comunist „instituția de învățământ superior orădeană și-a încetat existența de sine stătătoare, după desființarea prealabilă, de către regimul comunist, în anul 1983, a specializărilor cu caracter didactic”.

E greu de crezut că după numai 30 de ani de libertate în România se creează premisele îngrădirii libertății de expresie, de credință, de conștiință, de inițiativă, tocmai într-un mediu în care ar trebui să predomine unitatea, demnitatea și libertatea de exprimare.

Toate acuzațiile care mi se aduc sunt nedrepte și nefondate.

Mesajul transmis nu conține sub nici o formă prozelitism sau propagandă religioasă. Mesajul se încadrează în totalitate în spiritul și litera actului pedagogic. Orientarea spre valorile menționate în discurs sunt o expresie a datoriei morale și profesionale pe care în calitate de cadre universitare le avem pentru fiecare student care calcă pragul universității tocmai pentru a-și lărgi orizontul cunoașterii și pentru a-și însuși atitudinile și aptitudinile atât de necesare în construirea destinului personal, al carierei profesionale și al aportului pe care fiecare trebuie să și-l aducă în dezvoltarea societății.

Mă întreb sincer preocupat care e profilul, structura societății în care contestatarii mei și-ar dori să trăiască? Care este idealul de societate pentru oamenii care neagă și desființează ideea de „*respect față de valorile naționale românești*”? Dacă nu credem și nu apărăm valorile națiunii pe care ne pregătim să-o slujim, dacă ne negăm valorile, rădăcinile, trecutul, istoria, ce așteptări legitime mai putem avea de la viitor și de la oameni. Observ cu stupeoare cum un mesaj de bun simț și respect față de istoria învățământului românesc și conștiința noastră este interpretat, apoi răstălmăcit ca fiind „propagandă religioasă”. Această rea voință își găsește limitele într-un act de depunere a unei plângeri către Conducerea Universității și Comisia de Etică cu solicitarea de a fi sancționat.

Unde e etica acestui demers?

De când să te adresezi copiilor veniți împreună cu părinții lor la festivitatea de deschidere a anului universitar a devenit un act calomnios dacă menționezi concepte precum: *poporul român, pământul țării, limba română, familia românească întemeiată prin căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie, biserică, credință, Dumnezeu?* Observați, am vorbit unor tineri însoțiți de părinții lor despre familie, le-am vorbit despre biserică și nu despre apartenență religioasă.

„Dacă privim îndărăt la suferințele îndurate de neamul românesc, dacă ne amintim de sângele vărsat, nu știm cum să mulțumim lui Dumnezeu că ne este dat nouă din generația de acum să trăim aceste timpuri de înălțare. În aceste momente solemne ne vom purta vrednici de timpurile pe care le trăim. Vrednicia națională se judecă după înțelepciunea cu care se aduc hotărâri chemate să croiască soarta noastră”. Spunea distinsul Iuliu Maniu în discursul din Ziua Marii Uniri.

Oare contestatarii mei nu l-ar putea acuza pe Iuliu Maniu de prozelitism și propagandă religioasă?

Cu siguranță „vrednicia națională se judecă după înțelepciunea cu care se aduc hotărâri chemate să croiască soarta noastră”.

Oradea, 6.10.2018

prof.univ.dr. Sorin Curilă